

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

โครงการ "การสำรวจรอยเลื่อนมีพลัง(Active Fault) ในเขตพื้นที่จังหวัดกาญจนบุรีและลำปาง-แพร่ (เล่ม 1)

โดย ปัญญา จารุศิริ และคณะ

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

โครงการ "การสำรวจรอยเลื่อนมีพลัง (Active Fault) ในเขตพื้นที่จังหวัดกาญจนบุรีและลำปาง-แพร่" (ปีที่ 1)

คณะผู้วิจัย		สังกัด
1. ปัญญา	จารุศิริ	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (หัวหน้าโครงการ)
2. วิโรจน์	ดาวฤกษ์	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
3. กฤษณ์	วันอินทร์	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
4. มนตรี	ชูวงษ์	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
5. นภคถ	ม่วงน้อยเจริญ	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
6. อภิชาติ	ลำจวน	กรมทรัพยากรธรณี
7. สุวิทย์	โคสุวรรณ	กรมทรัพยากรธรณี
8. ปรีชา	สายทอง	กรมทรัพยากรธรณี
9. ปียธิดา	โทนรัตน์	กรมทรัพยากรธรณี

ชุดโครงการลดภัยพิบัติจากแผ่นดินใหวในประเทศไทย (ระยะที่ 1)

สนับสนุนโดยสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) (ความเห็นในรายงานนี้เป็นของผู้วิจัย สกว. ไม่จำเป็นต้องเห็นด้วยเสมอไป)

บทสรุปโครงการ "การสำรวจรอยเลื่อนมีพลัง (Active Fault) ในเขตพื้นที่จังหวัด กาญจนบุรีและลำปาง-แพร่"

การศึกษาวิจัยนี้ได้ทำการสำรวจรอยเลื่อนมีพลังในเขตพื้นที่จังหวัดลำปาง-แพร่ (ปีที่ 1) และเขตพื้นที่ จังหวัดกาญจนบุรี (ปีที่ 2) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อกำหนดตำแหน่งแนวรอยเลื่อนมีพลัง ทิศทางการวางตัว และ ลักษณะการเคลื่อนตัวของรอยเลื่อนมีพลัง ตลอดจนช่วงเวลาของการเลื่อนตัว โดยมีขั้นตอนการศึกษาวิจัยขั้นตอน แรก ด้วยการวิเคราะห์เชิงเอกสารของข้อมูลธรณีวิทยาแผ่นดินไหว จุดเกิดแผ่นดินไหว และการเตรียมแผนที่ของทั้ง สองพื้นที่ ต่อจากนั้นทำการแปลความหมายภาพถ่ายทางอากาศและภาพจากดาวเทียม(โทรสัมผัส) เพื่อให้ได้มาซึ่ง ลักษณะภูมิประเทศอันเป็นผลจากการแปรสัณฐานจากรอยเลื่อนและจัดจำแนกรอยเลื่อนย่อยโดยผนวกกับผลการ วิเคราะห์ สภาพภูมิประเทศจากแผนที่ หลังจากนั้นในขั้นตอนที่สองทำการออกภาคสนาม เพื่อตรวจสอบสภาพภูมิประเทศที่ได้จากการแปลความหมายโทรสัมผัส พร้อมกับจัดทำแผนที่ภูมิประเทศรายละเอียดในพื้นที่คัดสรร จาก การแปลความหมายโทรสัมผัส ต่อมาจึงทำการขุดร่องสำรวจจำนวน 5 ตำแหน่ง และทำการศึกษาธรณีวิทยาในร่อง สำรวจและแหล่งหินโผล่อีก 7 ตำแหน่ง เพื่อดูลักษณะการวางตัวของลำดับชั้นตะกอนและลักษณะทิศทางการวางตัวของรอยเลื่อน ขั้นต่อมาจึงทำการเก็บตัวอย่างตะกอนดินที่สัมพันธ์กับรอยเลื่อน หลังจากนั้นจึงเตรียมตัวอย่างใน ห้องปฏิบัติการและวิเคราะห์หาอายุด้วยตัวอย่างด้วยวิธีเรื่องแสงความร้อน และการ์บอน — 14 เมื่อได้ผลข้อมูลของ อายุแล้ว จึงทำการแปลความหมาย ตลอดจนประเมินหาขนาดของแผ่นดินไหวในอดีตที่เคยเกิดมาแล้ว และอัตราการ เกลื่อนตัวของรอยเลื่อนมีพลัง

จากผลการศึกษาวิจัยพบว่า แนวรอยเลื่อนมีพลังในเขตจังหวัดกาญจนบุรี สามารถแบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มรอยเลื่อนเจดีย์สามองค์ ที่วางตัวในแนวตะวันตกเฉียงเหนือ-ตะวันออกเฉียงใต้และกลุ่มรอยเลื่อนศรีสวัสดิ์ซึ่ง วางตัวอยู่ในแนวเกือบเหนือ-ใต้ ส่วนในเขตพื้นที่จังหวัดลำปาง-แพร่ พบว่าแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มเช่นกัน คือ กลุ่มรอย เลื่อนลำปาง และกลุ่มรอยเลื่อนแพร่ ซึ่งทั้งสองวางตัวในแนวตะวันออกเฉียงเหนือ-ตะวันตกเฉียงใต้

สำหรับรอยเลื่อนเจคีย์สามองค์ จากการศึกษาโดยโทรสัมผัส พบว่ารอยเลื่อนดังกล่าวมีความต่อเนื่องมาจาก กลุ่มรอยเลื่อนสะเกียง(ที่วางตัวในแนวเกือบเหนือ-ใต้) ในประเทศเมียนมาร์ โดยมีความยาวประมาณ 210 กม โดยผ่าน เข้ามาทางเขตอำเภอสังขละบุรีและทองผาภูมิ ใกล้เขื่อน วชิราลงกรณ ผ่านแม่น้ำแควน้อยและแควใหญ่ จนถึงตัวเมือง กาญจนบุรี ข้อมูล โทรสัมผัส แสดงว่ารอยเลื่อนเจคีย์สามองค์นี้ ประกอบด้วยรอยเลื่อนย่อยหลายแนววางตัว ต่อเนื่องกัน โดยมีขนาดความยาวตั้งแต่ 30 กม จนถึง 115 กม โดยมีแนวรอยเลื่อนย่อยเจคีย์สามองค์ยาวที่สุด จาก การศึกษาโทรสัมผัส การรังวัดพื้นที่อย่างละเอียดและข้อมูลในสนามพบว่า รอยเลื่อนเจคีย์สามองค์ ในปัจจุบันมีการ เลื่อนตัวแบบขาเข้า ควบคู่กับการเลื่อนตัวแนวคิ่งแบบย้อนกลับ ผลการศึกษาในร่องสำรวจหาอายุตะกอนที่สัมพันธ์ กับรอยเลื่อน โดยวิธีเรื่องแสงความร้อนเป็นส่วนใหญ่ พบว่าตะกอนดังกล่าวเกิดอยู่ในช่วงไม่เกิน 2 ล้านปี และผล การศึกษาแสดงได้ว่า บริเวณแขตรอยเลื่อนดังกล่าวได้เคยเกิดแผ่นดินใหวขนาดใหญ่มาแล้วหลายครั้งในอดีต โดยครั้ง สุดท้ายเกิดในบริเวณแถบรอยเลื่อนย่อยซองกาเลีย ในเขตอำเภอสังขละบุรี เกิดขึ้นเมื่อประมาณ 5,000-2,200 ปี และมี

อัตราการเลื่อนตัวของรอยเลื่อนกลุ่มนี้ ตั้งแต่ 0.22-0.50 มม/ปี และมีขนาดความรุนแรงแผ่นดินใหวคำนวณได้ ประมาณ 7.2 ริกเตอร์

ส่วนกลุ่มรอยเลื่อนศรีสวัสดิ์ เป็นรอยเลื่อนที่แตกแขนงมาจากกลุ่มรอยเลื่อนพานหลวงในประเทศเมียนมาร์ และวางตัวอยู่ระหว่างกลุ่มรอยเลื่อนแม่ปิงในเขตจังหวัดตากทางตอนเหนือ และกลุ่มรอยเลื่อนเจดีย์สามองค์ทางตอน ใต้ โดยวางตัวพาดผ่าน อำเภอศรีสวัสดิ์ อำเภอบ่อพลอย และเขื่อนศรีนครินทร์ มีความยาวรวม 200 กม ในประเทศ ไทย จากการศึกษาทางโทรสัมผัส พบว่ากลุ่มรอยเลื่อนศรีสวัสดิ์ประกอบด้วย รอยเลื่อนย่อยที่มีความยาวตั้งแต่ 8 กม ถึง 80 กม โดยมีรอยเลื่อนย่อยกระเพรียวแดงมีความยาวที่สุด และรอยเลื่อนย่อยศรีสวัสดิ์มีความยาวสั้นที่สุด จาก การศึกษาทั้งจากภาคสนามและจากโทรสัมผัสพบว่า ในยุคปัจจุบันรอยเลื่อนกลุ่มนี้ มีการเลื่อนตัวในแนวดิ่งแบบ ย้อนกลับและแบบขวาเจ้า ผลการคำนวณหาอายุการเลื่อนตัวในอดีต จากการขุดร่องสำรวจบ้านแก่งแคบ ทางตอนใต้ ของเพื่อนศรีนครินทร์ ประมาณ 10 กม พบว่าได้เคยเกิดแผ่นดินใหวครั้งสุดท้ายมีขนาดประมาณ 6.3 ริกเตอร์ เมื่อ ประมาณ 5,800 ปี และมีอัตราการเคลื่อนตัวของรอยเลื่อนส่วนนี้(รอยเลื่อนเจ้าเฉร) ประมาณ 0.67 มม/ปี

อนึ่งจากการประเมินพื้นที่ที่มีโอกาสได้รับผลกระทบจากพิบัติภัยจากแผ่นดินไหว โดยใช้การปรับเน้น ข้อมูลสารสนเทศภูมิศาสตร์ พบว่า นอกจากเขื่อนขนาดใหญ่ที่ปรากฏใกล้เขตรอยเลื่อน ยังมีชุมชนย่อยๆ ที่ปรากฏ ใกล้รอยเลื่อนจำนวน 550 แห่ง และชุมชนเมืองใหญ่อีก 3 แห่ง ซึ่งได้แก่อำเภอไทรโยค อำเภอทองผาภูมิและอำเภอ สังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี ซึ่งอยู่ใกล้กับแนวรอยเลื่อนทั้งสองนี้ และแนวรอยเลื่อนย่อยมีพลังทองผาภูมิ และแนว รอยเลื่อนย่อยมีพลังเจ้าเณร มีความสำคัญมากที่สุดในเชิงพิบัติภัยจากแผ่นดินไหว

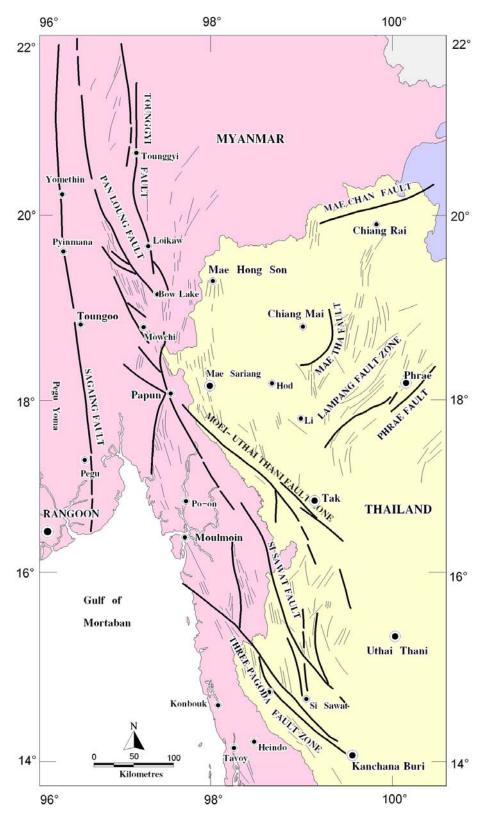
สำหรับรอยเลื่อนในเขตพื้นที่จังหวัดลำปาง มีข้อมูล โทรสัมผัสที่ชี้ชัดว่ารอยเลื่อนนี้มีความยาวรวมประมาณ 180 กม กว้างประมาณ 35 กม โดยผ่านอำเภอเถิน สบปราบ วังชิ้น ลองและแม่เมาะ ประกอบไปด้วยรอยเลื่อยย่อย 6 รอยเลื่อนมีความยาวตั้งแต่ 18 กม ถึง 40 กม โดยมีรอยเลื่อนบ้านมายยาวมากที่สุด ส่วนรอยเลื่อนย่อยต้นงุ้นนั้น มี ความยาวสั้นที่สุด ผลการศึกษาโทรสัมผัสและภาคสนามอย่างละเอียดทำให้ทราบว่า กลุ่มรอยเลื่อนลำปางเคยมีการ เลื่อนตัวเหลื่อมข้างแบบซ้ายเข้าและเลื่อนตัวในแนวคิ่ง จากการวิเคราะห์อายุแผ่นดินใหวที่สัมพันธ์กับรอยเลื่อนสบ ปราบ พบว่า ได้เคยเกิดแผ่นดินใหวในอดีต ครั้งสุดท้ายมีอายุประมาณ 2,000 ปี โดยมีขนาดแผ่นดินใหวประมาณ 7 ริกเตอร์ และมีอัตราการเคลื่อนตัวประมาณ 0.83 มม/ปี

ส่วนรอยเลื่อนในพื้นที่จังหวัดแพร่ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลโทรสัมผัสพบว่ารอยเลื่อนแพร่มีความยาวรวม ประมาณ 220 กม โดยรอยเลื่อนดังกล่าวประกอบด้วย 5 รอยเลื่อนย่อย โดยมีความยาวตั้งแต่ 15 กม ถึง 75 กม มี รอยเลื่อนย่อยวังชิ้นยาวที่สุด รอยเลื่อนเหล่านี้พาดผ่านอำเภอเด่นชัย สูงเม่น เมืองแพร่ ร้องกวาง และสอง ผลการ แปลความหมายโทรสัมผัส และสำรวจภาคสนามพบว่ารอยเลื่อนในพื้นที่นี้ มีลักษณะการเคลื่อนตัวและการ วางตัวคล้ายกับรอยเลื่อนในเขตจังหวัดลำปาง การเคลื่อนตัวมีทั้งที่เป็นการเลื่อนตัวในแนวดิ่งและเหลื่อมข้าง แบบซ้ายเข้า เคยเกิดแผ่นดินใหวขนาด 7 ริกเตอร์ อย่างน้อย 2 ครั้ง ในช่วงประมาณ 0.9 ถึง 1.0 ล้านปีที่ผ่านมา และในช่วงประมาณ 0.05 ถึง 0.2 ล้านปีที่ผ่านมา และมีอัตราการเคลื่อนตัวประมาณ 0.1 มม/ปี

อนึ่งจากการประเมินพื้นที่ที่มีโอกาสได้รับผลกระทบจากพิบัติภัยจากแผ่นดินไหว โดยใช้ข้อมูลสารสนเทศ ภูมิศาสตร์ พบว่า นอกจากเขื่อนแม่จางในเขตอำเภอแม่เมาะและอ่างเก็บน้ำขนาดเล็กที่ปรากฏใกล้แนวรอยเลื่อนแล้ว ยังมีชุมชนที่ปรากฏใกล้รอยเลื่อน เช่นอำเภอแม่ทะ สบปราบ อำเภอลองและอำเภอเถิน ในเขตจังหวัดลำปาง และ อำเภอเค่นชัย สูงเม่น วังชิ้น และอำเภอเมืองแพร่ ในเขตจังหวัดแพร่ น่าจะได้รับอิทธิพลจากการเลื่อนตัวอีกครั้งใน อนาคต และอาจสรุปได้ว่า แนวรอยเลื่อนย่อยลอง สบปราบ แพร่ และวังชิ้น มีความสำคัญมากที่สุดในเชิงพิบัติภัย จากแผ่นดินไหว

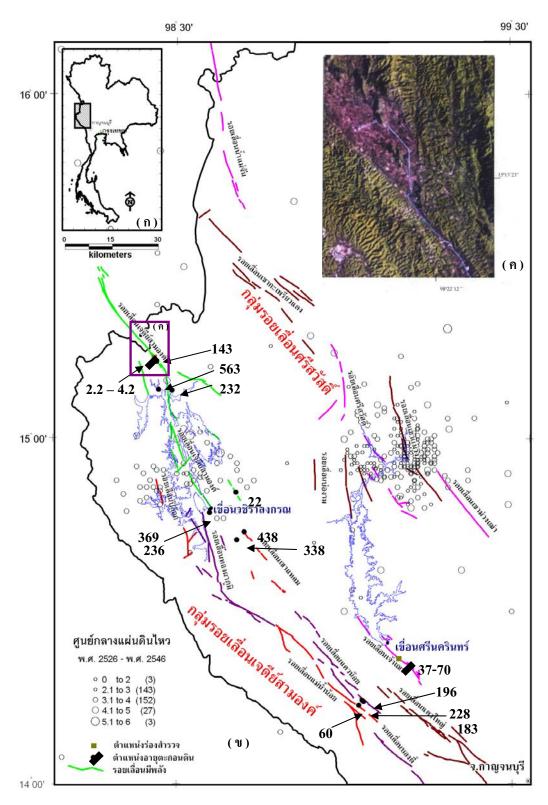
อนึ่ง จากการศึกษารอยเลื่อนที่มีความสัมพันธ์กับแผ่นดินใหวในอดีต ในเขตพื้นที่จังหวัดลำปาง-แพร่และ จังหวัดกาญจนบุรี พบว่ามีรอยเลื่อนย่อยหลายแนวที่ปรากฏความมีพลัง การศึกษาดังกล่าวได้ผลสรุปเพียงเบื้องต้น จำเป็นต้องทำการศึกษาวิจัยแต่ละรอยเลื่อนย่อยอย่างละเอียด โดยการศึกษาน่าจะเน้นหลักในเรื่องการนำข้อมูลการ สำรวจข้อมูลธรณีฟิสิกส์ภาคพื้นดิน และการตรวจวัดหาอายุการไหวตัวของรอยเลื่อนที่สัมพันธ์กับแผ่นดินใหวโดย หลายๆ วิธีเข้าด้วยกัน เพื่อการประเมินคาบการเกิดแผ่นดินใหวได้ถูกต้องแม่นยำยิ่งขึ้นไป

สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย

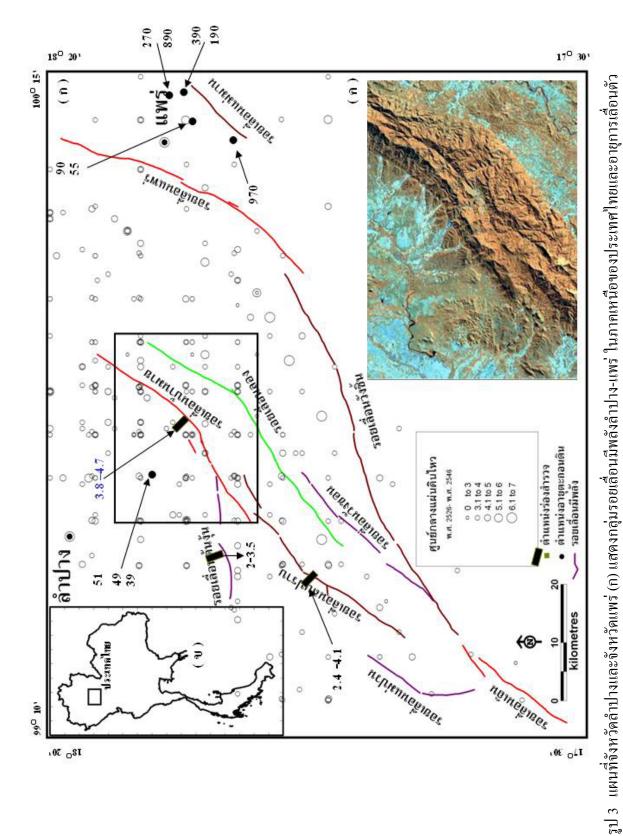

รูป 1 แนวรอยเลื่อนที่สำคัญในภาคตะวันออกของสหภาพเมียนมาร์และภาคเหนือ ภาคตะวันตกของ ประเทศไทย

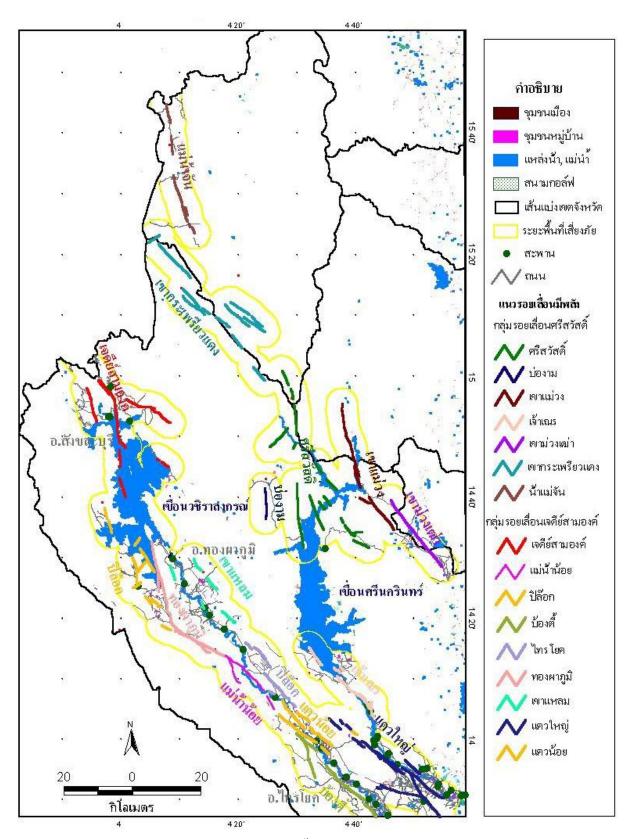
สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย

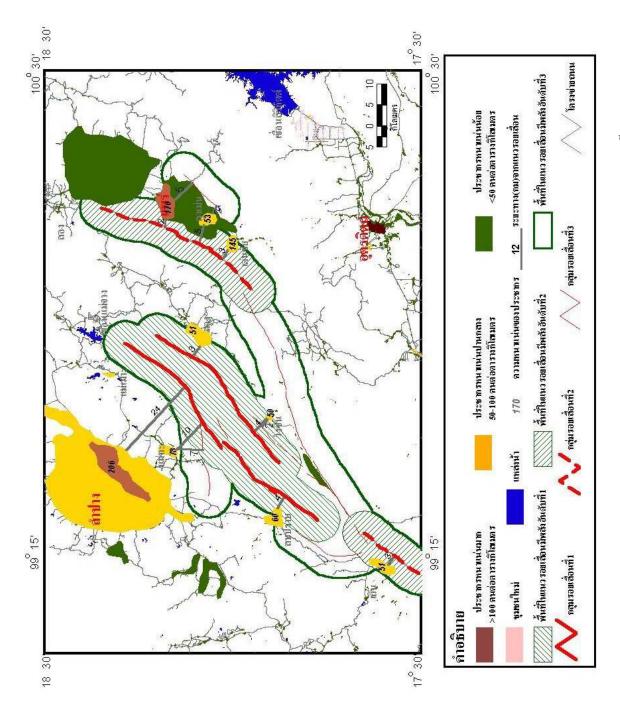
รูป 2 แผนที่จังหวัดกาญจนบุรี (ก) แสดงกลุ่มรอยเลื่อนเจคีย์สามองค์ และกลุ่มรอยเลื่อนศรีสวัสดิ์ (ข) ที่พาดผ่าน บริเวณเงื่อนวชิราลงกรณ และเงื่อนศรีนครินทร์ และภาพจากดาวเทียม (ค) แสดงแนวรอยเลื่อนเจคีย์สาม-องค์ในแนวตะวันตกเฉียงเหนือ-ตะวันออกเฉียงใต้ ที่ผ่านเข้าไปในสหภาพเมียนมาร์ (ตัวเลขเป็นพันปี)

(ตัวเลขเป็นพันปี) (ข) และภาพจากดาวเทียมแสดงแนวรอยเลื่อนบ้านมายในทิศตะวันออกเฉียงเหนือ-ตะวันตก เฉียงใต้อย่างชัดเจน (ค)

รูป 4 แผนที่แสดงแนวรอยเลื่อนมีพลังและระยะพื้นที่เสี่ยงภัย (risk area)จากการเลื่อนตัวในแนว 5 กิโลเมตร จากทั้งสองข้างของแนวรอยเลื่อนที่ได้จากการประมวลผลด้วยข้อมูล GIS

รูป 5 แผนที่แสดงรอยเลื่อนมีพลังในเขตจังหวัดลำปาง – แพร่ และการกระจายตัวของเขตชุมชนในบริเวณพื้นที่ศึกษาวิจัย